

Ug 3. 14

P O M P A
S P L E N D I D I S S I M I
I N V E T E R E M V R B E M
M A G D E B U R G A M
I N G R E S S U S.

I L L V S . T R I S S I M I
P R I N C I P I S A C D . D . D .
I O A C H I M I F R I D E R I C I , P R I M A T V S G E R -
M A N I A E , E T A R C H I E P I S C O P A T V S M A G -
d e b u r g e n s i s A d m i n i s t r a t o r i s p o s t u l a t i & c . P r i n -
c i p i s c l e m e n t i s s i m i & c . Carmine
d e s c r i p t a

à

M . I O H A N N E P O M A R I O
M A G D E B U R G E N S E . P . L .

M A G D E B U R G I A n d r e a s G h e n e e x c u d e b a t .
M . D . L x x i x .

24

СИЯМОМ ЛИИНОМ
ЛІБДАРГЕНІЕ БІ

СІЯМОМ ЛИИНОМ
ЛІБДАРГЕНІЕ БІ

ILLVSTRISSIMO PRIN-
CIPIAC DOMINO, DOMINO IOACHIMO
FRIDERICI, Primatus Germaniae, & Archiepiscopatus
Magdeburgensis Administratori postulato, &c. Mar-
chioni Brandenburgensi, Duci Pomeraniæ, &c.
Burggrauio Noribergensi &c. Principi
clementissimo.

REVERENDIS, ET GENE-
ROSA NOBILITATE, ERUDITIONE ET
autoritate clarissimis viris, Domino Decano, Seniori,
ac reliquis Ecclesiarum Cathedralis apud Magde-
burgenses Canonicis.

ET AMPLISSIMIS ET SPE-
CTATISSIMIS VIRIS, PATRICIA DIGNI-
tate, prudentia & sapientia præstantissimis, Dominis
Cos. Senatoribus, & Tribunis plebis, veteris Ci-
uitatis Magdeburgensis vigilan-
tissimis.

Dominis suis quam subiectissime & officiosissi-
mè colendis. S. D.

Aucte nouo Princeps fortunæ munere, Magde-
Maiestate noua, nominibusq; nouis.
Tota diœcesis cui paruit ante ea, sed nunc
Urbis etiam patriæ subiacet ampla meæ.

A

Vosq;

Vosq; cathedralis quos iam capitolia sedis
Suspiciunt, proceres nobilitate graues:
Et vos quos penes est Madeburgæ cura vetustæ,
Quorum stat monitis curia fulta bonis.
Accipite extractos media ex incude labores,
Et Musæ hoc paruum præcipitatis opus.
Nam, modò præteritis, inter vos, inter & Vrbem
Hanc vestram, breuiter gesta diebus habet.
Et memorat quo nam sint præstata homagia ritu,
Atq; noua auspicij foedera pacta nouis.
Hæc placido capias princeps precor optime vultu,
Qui vis audiri patriæ, & esse pater.
Vos etiam o proceres animis quæso este fauentes,
Conatumq; animi consultote boni.
Si tenue est carmen rebusq; ingentibus impar,
Mens tamen imprimis inspicienda venit.
Qua nil maius habet quod amet ter maximus, is qui
Scrutatur retes imagi corda Deus.
Quam nisi quis donet, nihil est si cætera præstet,
Qui dedit hanc autem, cætera cuncta dedit.
Vos igitur mentem mage quam data munera dantis
Respicite, & Musæ munus amate meæ.
Felices habeant sic omnia munia fines,
Et sint propicio singula salua Deo.
Sospite quo Duce sit, populus quoq; sospes, & omnis
Publica res faustum seruet alatq; statum.
Quæq; sub augorio coepere recentia dextro
Foedera, stent aubus continuata bonis,
Viuite concordes, Princeps, Capitolia, ciues,
Fidaq; sint vobis pectora, fidus amor.
Hæc precor, at precibus, Deus Optime Maxime, nostris
Annue, & vt verè sint rata vota faue.
Illustriss: Celsitud: & Dominat: V.
Subiectiss:

M. Iohannes Potmarius P. L.
ad D. Petrum Magdeburgæ
Pastor.

DVm nouus insolito applausu ferit æthera clangor,
Principe Parthenopem pompis solennibus vrbem
Ingredientे, grauem & secum ducente virūni vim:
Musa faue, & quo nam sint tempore plæraq; & actu
Gesta, stylo excipias memori, chartæq; tenaci
Infige, atq; alijs eadem relegenda relinque.

Octobris postquam sexta & vicesima mensis
Lux aderat, sancto quæ consecratur Amando,
Splendidum adornabat Mædeburgæ ad mœnia celsæ
Ingressum princeps, atavis Ioachimus auisq;
Clarus, amans pacis, pacis pia nomina seruans,
Iunior huic sese Dux Brunsuicensis eunti

IVLIVS adiunxit, simul his IOACHIMVS auitæ
Ascaniæ gentis princeps, quemq; inclyta iactat
Lunæburga ducem, quibus & vicinia syluæ
Subiacet Hercyniæ comites, concordibus vnâ
Accessere animis, de hinc ordinis vndiq; equestris
Acciti proceres, qui vel mauortibus armis,
Consilio aut celebres, patriam tutantur & aulam,
Confluxere suis stipati vbicunq; ministris.

CVmq; propinquarent ad apertæ limina portæ,
Qua via laxa vrbem partes velut axis in æquas
Findit, & Australem rectâ deducit ad arcem
Machina tum crepitans imitata tonitrua cœli,
Ter bona signa dabat, mortaria plenaq; flammis
Ardentes flabant bolidas, omnemq; globorum
Missilium horrisono complebant aëra bombo,

A iij

Non

Non secus ac tumidi cum secum murmurat alti
Impacata quies cœli , cum frigore fracto
Durat adhuc læuitq; calor , variumq; per ortum
Fulgura terrificis penetrant caua nubila flammis.
Stabant à dextris splendentes ære phalanges
In gradibus quinis, quarum pars magna supremam,
Signiferis subiecta tribus, super aggere partem
Murorum & valli, fossæq; obsederat altæ.
Cætera tota cohors signis bis quinq; coactis,
Sclopum atq; æra tenens , partem quam diximus vrbis
Cingebat, rutilis adeoq; strepebat in armis,
Ac si adeunda forent mauortia prælia belli.
At latus oppositum populis spectantibus vnuim
Cædebat, medio sed vbi via regia vico
Tota vacabat, equis longè vltra mille superbis,
Ibat eques multo stipante satellite Princeps,
Cuius ab extrema generosi parte Caballi,
Hærebant multi patria dudum ante fugati,
Qui postliminij ius quæsiuere negati.
Edebat streperos passim taratantara bombos,
Verùm alij rauco pulsabant murmure , aheno
Subductas tauri exuuias , lituusq; remugiens,
In numerum resono complebat cuncta boatu.
Haud aliter phrygios quondam ac Mysene solebas,
Ære ciere viros, Martemq; accendere cantu.
Sic princeps recto noua per fora tramite , adibat
Ampla Cathedralis renouata palatia sedis.

Ponē

Ponē sequebatur niueis in iuncta quadrigis,
Atq; gynæco coniunx comitata venusto.
Iamq; suas ingressus erat Dux Inclytus ædes,
Protinus occurrebat ouans comitante Decanus
Confessu procerum, & Dominum saluere iubebat,
Cunctorumq; loco, quorum Capitolia nutu
Sunt moderanda, Ducem voto excipiebat amico,
Et se, fortunasq; suas, collegia, leges,
Eius tutelæ commendans, omnia salua
Optabat, meritum rursusq; volebat honorem.
Idq; pari eximius præstabat honore Senatus
Parthenopes, nam dehinc facundo Syndicus ore
Pfeilius astabat, cui postq; copia fandi
Facta fuit, paucis communi totius vrbis
Nomine, gratatur felicem principi in urbem
Ingressum, exponitq; nouam vulgi atq; senatus
Læticiam, fausto quod sydere & omne, saluum
Conspicerent patriæ Dominum, patriæq; parentem,
Et porrò exoptat, verbisq; precatur amicis,
Ut noua perpetuò durent rata fœdera nexu,
Saluaq; non solùm iura antq; indulta, sed ultrâ
Aucta sient, vrbis hæc quibus haëtenus vla fuisset
Libera, Cæsaribus donantibus illa vetustis.
Pro quibus obsequium promptum atq; fidele deinceps,
Quicquid & imperij, & ratio quid juris & æqui
Postulat, & meritos vrbis tota voueret honores.
Pronus ad hoc princeps (comite hæc orante) vicissim

Læta

Læta iubet posito sperare timore senatum,
Atq; fauere animis, & non diffidere, quin iam
Affectus patrios & in vrbis commoda pronus
Induerit, seq; ad seruandum fœdera promptum,
Nec patriæ tantum Dominum iurantis amantem,
Sed defensorem, patriæ, patremq; futurum.
His dictis abeunt, mox iunctis ordine signis
Omnibus, adductæ, steterant qua parte, cateruæ,
Circumeunt cinguntq; omnem fulgentibus armis
Planiciem, quâ Mauritij sita splendida sancti
Templa, cathedralis quaq; est domus ardua fedis,
Conspictuq; Ducum tormenta corusca sub vno
Momento exonerant simul omnia, maximus vnde
It cœlo fragor, & reboant laquearia templi.
Aëris & linguæ ceu filia, sæpe remugit,
Vndiuomis habitans Echo resonabilis antris,
Cum vocem ingeminat proletaq; verba reportat.
Inde aliud veteris, signis volitantibus, vrbis
Accedunt complentq; forum, crepitanteq; rursum
Explodunt canis lethales fulmine glandes.
Inq; globum se se agglomerant, noctisq; futuræ
Armatos statuunt vigiles, repetuntq; penates.
Proxima ab Eois cum lux emerget vndis,
Mauritij ingreditur princeps clarissimus ædem,
Doctus vbi præco verbi Prætorius almi,
Iussa Dei explanat, quo sit Benedictio ritu
Danda super populum, totidem quam deniq; verbis
Princi-

Principem ad illustrem I O A C H I M V M , atq; eius auitam
Prosapiem, ad summi pariter collegia templi,
Et tandem ad totam votis solennibus urbem
Applicat, exoptatq; Deo moderante salutem
Omnibus, & stabiles ad homagia mutua mentes.

TAlibus exactis procedunt ordine pulcro,
Illustres splendore duces, comitesq; fideles,
Atq; Dioecesis proceres, & multa virorum
Nobilium pària, inter quos Clarissimus ille
Conspiciendus equo Princeps I O A C H I M V S in albo
Incedit medius, quem maiestate verenda
Obseruant reliqui, & nutu venerantur amico.
Qualiter illum reuerentur cætera phœbum
Sidera, cum medijs ceu Rexq; caputq; planetis
Ingrediens, radijs reliquos supereminet omnes.

Consilij domus est amplissima , curia vulgo
Dicta, fori ad commune latus, quod respicit ortum.
Hic duo contiguis extructa palatia fulcris
Conscendere duces , quosq; Illustrissimus ille
Saxoniæ Elector fidei diplomate habendæ
Legatos dederat, circum subsellia totus
Vertice nudato stabat cum plebe senatus.
Post vbi facta quies , in iure peritus vtroq;
Lindmannus, sermone graui rem fusius omnem
Enumerat, qua Mauritio ratione sub ipso,
Post fratre Augusto , iurati foedera pacti
Præstiterit Madeburga vetus, quæ hucusq; perenni

B

Constitue.

Constiterint nexū, sed cum nūc Nūmine dextro,
Inter & Augustum, Ioachimumq; inter, & urbem
Hanc, noua iurandi sīt condita vincula pacti,
Quò patrocīnij titulum ille remittat, hic autem
Accipiat : sēlē vice mandatoq; seuero
Principis Augusti, iurata remittere pacta
Ciuibus, atq; datæ laxare repagula dextræ,
Vt sic liberius præstentur homagia, quæ nūc
Acceptanda forent Ioachimo à principe, cuius
Tutelæ hanc urbem, leges, indulta, salutem,
Et libertatem tristi obsidione priorem,
Seruandam in columem, defendendamq; decente
Traderet imperio, & committeret omne fausto.
Dixerat, acceptat communi hæc nomine Doctor
Pfeilius, & renouans primordia foederis icti,
Oblecrat exoratq; Ducem, vt munita sigillis
Seruentur rata pacta datis, immunita sintq;
Iura, nec indulgis quicquam decedat auitis.
Sic in præsenti tota cum plebe senatum
Exertis promptum digitis iurare, deinceps
Ipsi perpétuò, ratione & iuris & æqui,
Se fore morigeros, fidosq; per omnia ciues.
Officij huic contra vice non indigna loquuto,
Continuò illustris sic Cancellarius aulæ
(Consensu iussuq; Ducis vultuq; sereno)
Annuit, vt verbis promitteret omnia fidis,
Sponderetq; Ducem fore ad urbis commoda promptū,

Pacis

Pacis amatorem, defensoremq; salutis,
Cultorem legum, libertatisq; patronum,
Et patrem patriæ, neq; se diffidere, ciues
Dicto parentes, fidosq; proinde futuros.
Sic ait, & iurisiurandi verba præiuit,
Quæ simul ac digitis compromiser leuatis,
Vouerunt fidosq; animos, operamq; fidelem.
Hinc princeps, reliquiq; Duces, comitante senatu,
Consilij ascendere domum, dulciq; refecti
Nectare & Ambrosia, consensis ritè caballis,
Celsa cathedralis repetunt capitolia sedis.
Nec mora, certatim largissima munera mittunt,
Parthenope, & reliquæ Ducis ex ditionibus vrbes.
Inde repurgatis agitant conuiuia tectis,
Cum Ducibus Comites, proceresq; , omnisq; senatus,
Craterasq; hilares statuunt, & vina coronant.
In circumq; iubent ire atq; redire Lyæum,
Proq; salute Ducis, data pocula recentia lœti
Euacuant, faustumq; bonis successibus optant
Euentum, & largam Friderici ad nomina pacem.
Cumq; die sancti nouus hic ingressus Amandi.
Cœperit, atq; suis, si vera fatebimur. infint
Omina nominibus, linguisq; animisq; precantur,
Vnanimes adeo ut viuant cum principe ciues,
Quò metui haud tantum princeps, sed possit amari
Omnibus, ac cunctis ut ametur, amabilis extet,
Quæq; dedit tantis lux prima exordia cœptis,

Omne

Omne cupidineo sit Amanda sauore per æuum.

T Alibus auspicijs sunt pacta recentia primùm

T Confirmata. Deus, qui sceptra tuetur & vrbes,

Illa beata Duci, populisq; beata receptis

Esse velit, nostrosq; horum meminisse minores.

Soli cui sit laus & honor, sit gloria soli.

O M E N.

Principis aduentu, cœlum sine nube serenum

Fulgit, & à ventis lux ea tuta fuit.

Cum quoq; curarum post præstita homagia sedem,

Deseruit princeps, reppetijtq; forum:

D A P A C E M , automati sonuerunt cymbala, pacis,

Pacis amatori dona precando Duci.

Quamq; diu est princeps iurante moratus in vrbe,

Tempora pacato clara fuere polo.

Sed simul a alias hinc se conuertit ad oras,

Actutum pluuijs decidit imber aquis,

Mutuaq; AEolij subiere in prælia fratres,

Turbauitq; feris aëra Turbo Notis.

Omen inest facto : præsente hoc principe in vrbe

Parthenope, innuitur cuncta quieta fore.

Victurosq; suo concordes principe ciues,

Ne turbæ hīc habeant, vt neq; Turbo, locum.

Sed resonent suauem, sonuere vt cymbala, pacem,

Desertis curis, curia & Aula, malis.

O felix faustumq; nouum mortalibus omen,

Quod Deus huic vrbi, quod dat & ipse Duci.

F I N I S.

VD16

HIS

M

P O M P A
S P L E N D I D I S S I M I
I N V E T E R E M V R B E M
M A G D E B U R G A M
I N G R E S S V S .

I L L V S . T R I S S I M I
P R I N C I P I S A C D . D . D .
I O A C H I M I F R I D E R I C I , P R I M A T V S G E R -
M A N I A E , E T A R C H I E P I S C O P A T V S M A G -
d e b u r g e n s i s A d m i n i s t r a t o r i s p o s t u l a t i & c . P r i n -
c i p i s c l e m e n t i s s i m i & c . Carmine
descripta

à

